

MONITOR POLSKI

DZIENNIK URZĘDOWY RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Część „A”

Nr A - 34

T R E S C:

Poz. 495. Okólnik Nr. 13 Prezesa Rady Ministrów w sprawie zmiany godzin pracy w m. st. Warszawie.

Poz. 496. Zarządzenie Ministra Skarbu wydane w porozumieniu z Ministrem Pracy i Opieki Społecznej w sprawie częściowego lub całkowitego zwolnienia niektórych kategorii wynagrodzeń od podatku od wynagrodzeń.

Poz. 497. Zarządzenie Ministra Pracy i Opieki Społecznej w sprawie ustalania przeciętnego zarobku miesięcznego przy wymierzaniu rent i przeliczania zarobków sprzed dnia 1 stycznia 1949 r.

Poz. 498. Zarządzenie Ministra Żegluga w sprawie uchylecia przymusowego zarządu państwowego nad przedsiębiorstwem: Polska Żegluga Przybrzeżna na Bałtyku „Gryf” Sp. z o. o. w Szczecinie.

Poz. 499. Zarządzenie Prezesa Głównego Urzędu Pomiarów Kraju o uzupełnieniu zarządzenia z dnia 21 listopada 1947 r. o ewidencji prac pomiarowych i dokumentów mierniczych oraz o przekazywaniu dokumentów mierniczych do archiwów mierniczych Głównego Urzędu Pomiarów Kraju i jego organów podległych.

495.

OKÓLNİK Nr 13

PREZESA RADY MINISTRÓW

w sprawie zmiany godzin pracy w m. st. Warszawie.

Dotychczasowy stan rzeczy, polegający na tym, że zarówno urzędy, szkoły i instytucje państwowe, samorządowe, spółdzielcze i społeczne rozpoczynają pracę o godzinie 8-mej, a kończą przeważnie (łącznie z zakładami przemysłowymi) o godzinie 15-tej, powoduje szczególnie wielkie napięcie potrzeb komunikacyjnych na terenie m. st. Warszawy w stosunkowo krótkich okresach czasu.

Pociąga to za sobą konieczność długiego wyczekiwania na środki lokomocji oraz nadmierne tłoczenie się, zagraża bezpieczeństwu pasażerów, jak również przeciąża tabor miejski.

Ten stan rzeczy pogarsza się jeszcze wskutek szczupłości taboru, który można uzupełniać tylko w miarę ogólnego nasycania kraju środkami transportowymi.

Celem rozładowania okresów szczytowego napięcia ruchu pasażerskiego zarządzam z dniem 1 lipca 1949 r. następujące zmiany w godzinach rozpoczęcia pracy poszczególnych instytucji mieszczących się na terenie m. st. Warszawy:

- 1) dla zakładów przemysłowych — godz. 7 lub 7.30
- 2) dla szkół — „ 8
- 3) dla urzędów państwowych i samorządowych — „ 8.30
- 4) dla biur centrali handlowych, spółdzielczych, banków i instytucji społecznych — „ 9

Czas zakończenia pracy przesuwają się odpowiednio do zmiany jej rozpoczęcia.

Równocześnie przypominam o konieczności wzmocnienia nadzoru nad dyscypliną pracy, a szczególnie nad punktualnym rozpoczynaniem pracy.

Celem dostosowania ruchu podmiejskich kolejek dojazdowych do powyższego rozkładu godzin pracy, Ministerstwo Komunikacji zmieni odpowiednio z tymże dniem 1 lipca r. godziny przybywania i odchodzenia pociągów i autobusów.

Wykonanie niniejszego okólnika powierzam każdemu z Ministrów w zakresie jego działania.

PREZES RADY MINISTRÓW

Józef Cyrankiewicz

496.

ZARZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 24 maja 1949 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Pracy i Opieki Społecznej w sprawie częściowego lub całkowitego zwolnienia niektórych kategorii wynagrodzeń od podatku od wynagrodzeń.

Na podstawie art. 5 ust. 3 ustawy z dnia 4 lutego 1949 r. o podatku od wynagrodzeń (Dz.U.R.P. Nr. 7, poz. 41) zarządza się, co następuje:

§ 1. Powołane w zarządzeniu niniejszym:

1) artykuły bez bliższego określenia — oznaczają artykuły ustawy z dnia 4 lutego 1949 r. o podatku od wynagrodzeń (Dz.U.R.P. Nr. 7, poz. 41),

2) paragrafy bez bliższego określenia — oznaczają paragrafy rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 17 marca 1949 r. w sprawie wykonania ustawy z dnia 4 lutego 1949 r. o podatku od wynagrodzeń (Dz.U.R.P. Nr. 15, poz. 98).

§ 2. 1. Od wynagrodzeń otrzymanych z tytułu:

1) stosunku służbowego lub umowy o pracę,
2) umów o dzieło lub umów zlecenia, odpowiadających warunkom §§ 6, 7, a zawartych przez jednego z pracodawców wymienionych w § 7 ust. 4 z pracownikiem przez niego zatrudnionym na podstawie stosunku służbowego lub umowy o pracę,

3) wykonywania czynności zleconych z wyjątkiem czynności objętych przepisem art. 4 ust. 2 oraz § 3 ust. 1 pkt. 2 niniejszego zarządzenia, jeżeli zlecenie zostało udzielone przez jednego z pracodawców wymienionych w § 7 ust. 4 pkt. 1 pracownikowi przez niego zatrudnionemu na podstawie stosunku służbowego lub umowy o pracę, a czynność zlecona nie wchodzi w zakres zwykłych obowiązków pracownika,

4) zleconych godzin ponad normalny wymiar godzin, jak również zajęć dodatkowych w niepełnym wymiarze godzin (tzw. godziny kontraktowe) — przez nauczycieli (wychowawców) państwowych i publicznych: szkół, zakładów, kursów ogólno-kształcących i zawodowych oraz zakładów wychowawczych,

5) przeprowadzania egzaminów przez pozostających w stosunku służbowym lub umowy o pracę profesorów szkół akademickich lub wyższych oraz nauczycieli państwowych i publicznych szkół ogólno-kształcących i zawodowych,

— podatek oblicza się:

- a) oddzielnie od wynagrodzeń wymienionych w pkt. 1,
- b) oddzielnie od łącznej sumy wynagrodzeń wymienionych w pkt. 2—5, przy zastosowaniu przepisów art. 9 ust. 7 oraz art. 10 ust. 1 lit. A.

2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się w przypadkach:

1) gdy łączna suma otrzymanych wynagrodzeń ze stosunku służbowego lub umowy o pracę oraz umów o dzieło, umów zlecenia lub czynności zleconych nie przekracza kwoty wynagrodzenia w o'nych od podatku w myśl art. 10 ust. 1 lub § 42.

2) gdy podatek od łącznej sumy wynagrodzenia, otrzymanego ze stosunku służbowego lub umowy o pracę oraz umów o dzieło, umów zlecenia lub czynności zleconych, obliczony na podstawie przepisów ustawy o podatku od wynagrodzeń, byłby niższy od podatku wynikającego z obliczenia podanego w ust. 1.

Przykład I.

Pracownik z miesięcznym okresem wypłaty otrzymał w miesiącu maju:

1. 2 maja wynagrodzenie z umowy o pracę za miesiąc maj 20.000 zł.
a ponadto następujące wynagrodzenia z tytułu dwóch umów o dzieło, zawartych z tym samym pracodawcą:
2. 10 maja tytułem reszty w związku z wykonaniem jednej umowy o dzieło 10 000 zł.
3. 20 maja tytułem wypłaty na poczet wykonania drugiej umowy o dzieło 25.000 zł. 35 000 zł.

Obliczenie podatku:

1. od wynagrodzenia z umowy o pracę: od 20.000 zł. stopa procentowa według skali z art. 10 ust. 1 lit. A — 4%, podatek 800 zł.
2. od wynagrodzeń z umów o dzieło:

- 1) od wypłaty z dnia 10 maja w kwocie 10 000 zł. potrąca się koszty uzyskania wynagrodzenia (art. 5 ust. 1 pkt. 17) w wysokości: 20%, t.j. 2.000 zł.; do opodatkowania 8.000 zł., w myśl art. 9 ust. 7 — 5% podatek 400 zł.
- 2) od wypłaty w dniu 20 maja — 25.000 zł. potrąca się koszty uzyskania wynagrodzenia w wysokości 20% t.j. 5 000 zł. pozostaje wynagrodzenie podlegające po-

datkowi — 20.000 zł. Podatek należy obliczyć, dodając do bieżąco wypłacanej kwoty wynagrodzenia podlegającego podatkowi, t.j. 20.000 zł., sumę wypłat dokonanych w danym miesiącu z tytułów wymienionych w ust. 1 pkt. 2 i 3, t.j. 8.000 zł. i na podstawie łącznej sumy wynagrodzenia podlegającego podatkowi, t.j. 28.000 zł. ustalić stopę procentową z art. 10 ust. 1 lit. A — 7%, podatek 1.960 zł., po podwyżce 50% w myśl art. 9 ust. 7, t.j. o 980 zł., razem 2.940 zł. Od tak ustalonej kwoty podatku potrąca się podatek pobrany przy pierwszej wypłacie, t.j. 400 zł., pozostała różnica 2.540 zł. stanowi podatek przypadający do potrącenia od bieżąco wypłacanego wynagrodzenia podlegającego opodatkowaniu — 20.000 zł.

3. łącznie potrącono w ciągu miesiąca tytułem podatku od wynagrodzeń z umowy o pracę oraz z umów o dzieło 3.740 zł.

Przykład II.

Nauczyciel nie otrzymujący wynagrodzenia z tytułu umów dzieło, umów zlecenia lub czynności zleconych otrzymuje:

1. wynagrodzenie miesięczne 16 000 zł.
2. wynagrodzenie za przepracowane 10 godzin zleconych ponad normalny wymiar godzin 4 000 zł.

Razem wynagrodzenie 20.000 zł.

Obliczenie podatku:

1. od wynagrodzenia 16.000 zł. podatek według skali z art. 10 ust. 1 lit. A wynosi — 2%, t.j. 320 zł.
2. od wynagrodzenia za godziny zlecone ponad normalny wymiar godzin 4.000 zł. podatek oblicza się oddzielnie według art. 9 ust. 7 — 5% t.j. 200 zł.

Razem podatek 520 zł.

§ 3. 1. Od wynagrodzeń otrzymanych za przepracowany dzień lub za posiedzenie przez osoby wymienione:

- 1) w art. 4 ust. 1 pkt. 3,
2) w art. 4 ust. 1 pkt. 4, za udział w komisjach administracji państwowej bez względu na władzę asygnującą wynagrodzenie ze stosunku służbowego lub umowy o pracę,
3) w art. 4 ust. 1 pkt. 5.
— podatek oblicza się według stopy procentowej 5% przy zastosowaniu przepisów art. 9 ust. 3 oraz art. 10 ust. 3. Przepisy art. 9 ust. 6 i 7 oraz art. 13 i 14 w zakresie zwyczaj i zniżek rodzinnych nie mają zastosowania.

2. Przepisów ust. 1 nie stosuje się gdy podatek obliczony według przepisów ustawy o podatku od wynagrodzeń byłby niższy od podatku obliczonego w sposób podany w ust. 1.

Przykład I.

Pracownikowi Ministerstwa Skarbu, żonatemu, mającemu na utrzymaniu 3 dzieci, zlecono branie udziału w Komisji Racjonalizacji Druków i Wydawnictw Urzędowych. Z tytułu 5-ciu posiedzeń odbytych w miesiącu maju, wypłacono temuż pracownikowi kwotę 5.000 zł. po 1.000 zł. za każde posiedzenie. Podatek oblicza się w wysokości 5% od wynagrodzenia za każde posiedzenie bez zastosowania zniżki rodzinnej z art. 13 t.j. w kwocie 50 zł. od wynagrodzenia za każde posiedzenie, wynoszące 1.000 zł.

Przykład II.

Pracownikowi żonatemu od więcej niż 2-ech lat, a nie posiadającemu na utrzymaniu dzieci, zatrudnionemu w Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego i pobierającemu wynagrodzenie ponad 25.000 zł. miesięcznie, Przewodniczący tej Komisji zlecił pełnienie obowiązków członka Głównej Komisji do Spraw Upaństwowienia Przedsiębiorstw. Państwowa Komisja Planowania Gospodarczego, jako władza asygnująca, wypłaca temu pracownikowi tak wynagrodzenie ze stosunku służbowego, jak i wynagrodzenie za udział w Komisji po 1.000 zł. za każde posiedzenie. Dnia 30 maja wypłacono temu pracownikowi jednorazowo kwotę 5.000 zł. tytułem wynagrodzenia za 5 komisji odbytych w maju. Podatek oblicza się oddzielnie od wynagrodzenia za każde posiedzenie jak od wynagrodzeń za okresy przeszłe. Podatek ten wynosi 5% t.j. 50 zł. od wynagrodzenia za każde posiedzenie bez zastosowania zwyczaj z art. 14 ust. 1 pkt. 2.

§ 4. Wynagrodzenie określone w §§ 2 i 3 niniejszego zarządzenia zwalnia się od podatku od wynagrodzeń w kwocie odpowiadającej różnicy między podatkiem przypadającym według przepisów ustawy o podatku od wynagrodzeń a podatkiem obliczonym według zasad określonych w §§ 2 i 3 niniejszego zarządzenia.

§ 5. Zwalnia się od podatku od wynagrodzeń otrzymane od Ubezpieczalni Społecznej przez lekarzy domowych, specjalistów, lekarzy dentyistów pozostających w stosunku umowy o pracę do tych ubezpieczalni, a przyjmujących ubezpieczonych we własnym mieszkaniu:

1) ryczałty na utrzymanie gabinetu przyjęć i poczekalni, obejmujące w szczególności koszty komornego, światła, opału, utrzymania czystości, telefonu, służby, używania instrumentów itp. w kwocie nieprzekraczającej 800 zł. miesięcznie w stosunku do jednej godziny pracy dziennie.

2) ryczałty z tytułu zwrotu kosztów za pomoc pielęgniar-ską w kwocie 650 zł. miesięcznie w stosunku do jednej godziny dziennie.

3) ryczałty z tytułu zwrotu kosztów materiałów, dostarczonych przez lekarzy dentyistów ubezpieczonym za ubezpieczalnię społeczną w formie plomb porcelanowych lub srebrnych — w kwocie 300 zł. od plomby.

4) ryczałty z tytułu zwrotu wyłożonych przez lekarzy dentyistów za ubezpieczalnię społeczną na rzecz ubezpieczonych lub członków ich rodzin kwot za materiały do plombowania (z wyjątkiem plomb srebrnych i porcelanowych) oraz leki — ustalane według cen rynkowych przez specjalne komisje do ustalania tych cen, powołane przez właściwe ubezpieczalnie społeczne.

§ 6. Przepisy §§ 2—4 niniejszego zarządzenia odnoszą się do wynagrodzeń wypłacanych począwszy od dnia 1 czerwca 1949 r., przepisy zaś § 5 niniejszego zarządzenia — do wynagrodzeń wypłacanych po dniu 31 grudnia 1948 r. bez względu na czas za jaki przypadają. Jednocześnie tracą moc obowiązującą przepisy § 2 ust. 1 pkt. 2 i ust. 3 zarządzenia Ministra Skarbu z dnia 26 marca 1949 r. wydanego w porozumieniu z Ministrem Pracy i Opieki Społecznej w sprawie zwolnienia niektórych kategorii wynagrodzeń od podatku od wynagrodzeń. (Monitor Polski Nr. A—19, poz. 285).

§ 7. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

MINISTER SKARBU

K. Dąbrowski

MINISTER PRACY I OPIEKI SPOŁECZNEJ

w/z T. Kochanowicz
Podsekretarz Stanu

497.

ZARZĄDZENIE

MINISTRA PRACY I OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 24 maja 1949 r.

w sprawie ustalania przeciętnego zarobku miesięcznego przy wymierzaniu rent i przeliczania zarobków sprzed dnia 1 stycznia 1949 r.

Na podstawie §§ 7 i 13 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 8 marca 1949 r. w sprawie wysokości świadczeń rentowych w ubezpieczeniu społecznym (Dz.U.R.P. Nr 18, poz. 120), zarządzam, w porozumieniu z Komisją Centralną Związków Zawodowych, co następuje:

§ 1. 1. Do 18-miesięcznego okresu pracy po oswo-bodzeniu zalicza się okresy trwania stosunku zatrudnienia, któreby uzasadniały obowiązek ubezpieczenia emerytalnego, oraz okresy zatrudnienia poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej po dniu 1 lutego 1945 r., uwzględniane przy ocenie uprawnień do świadczeń emerytalnych.

2. Za wypadki w zatrudnieniu po oswo-bodzeniu uważa się również wypadki, które zaszły po dniu 1 lutego 1945 r. w zatrudnieniu poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej, jeśli z tytułu tych wypadków przysługuje prawo do polskich świadczeń wypadkowych.

§ 2. 1. Przeciętny zarobek miesięczny, miarodajny dla wymiaru świadczeń z ubezpieczeń emerytalnych, ustala się na podstawie zarobku z takich ostatnich sześciu miesięcy kalendarzowych przed powstaniem prawa do renty, względnie przed ustanowieniem zatrudnienia, w ciągu których pracownik otrzymywał wynagrodzenie co najmniej za 14 dni, przyczem nie uwzględnia się niepełnego miesiąca, w ciągu którego powstało prawo do renty lub ustało zatrudnienie.

2. Przeciętny zarobek miesięczny, miarodajny dla wymiaru świadczeń z ubezpieczenia od wypadków w zatrudnieniu i chorób zawodowych ustala się na podstawie zarobku z przypadających na okres sześciu miesięcy przed wypadkiem w zatrudnieniu (chorobą zawodową) takich miesięcy kalendarzowych, w ciągu których pracownik otrzymywał wynagrodzenie co najmniej za 14 dni, przyczem nie uwzględnia się niepełnego miesiąca, w ciągu którego zaszła wypadek w zatrudnieniu.

§ 3. 1. Jeżeli obliczenie przeciętnego zarobku, miarodajnego dla wymiaru świadczeń, obejmuje zarobki z okresu od dnia 1 lipca 1946 r. do dnia 31 grudnia 1948 r., zarobki te przelicza się, mnożąc je przez współczynniki (§§ 5 i 6), oznaczające stosunek wysokości przeciętnych zgłoszonych do ubezpieczenia zarobków z danego okresu do przeciętnych zarobków z okresu po 1 stycznia 1949 r.

2. Jako przeciętny zarobek z okresu przed dniem 1 lipca 1946 r. oraz w czasie zatrudnienia zagranicą po dniu 1 lu-